

Til *landbrugsministeren* (10/9 81) af:

Ole Vig Jensen (RV):

»Kan Bergsøefonden fortsat eje og drive godset Astrup på dispensation, hvis fonden flytter til udlandet?«

Besvarelse (17/9 81):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Den af landbrugsministeriet i april 1979 i medfør af landbrugslovens § 21 meddelte tilladelse for Bergsøefonden til at erhverve adkomst på Astrup gods er tidsbegrænset, således at tilladelsen udløber senest i 1994, og betinget af, at den forskningsvirksomhed, der er knyttet til det på ejendommen indrettede SPF-svineavlscenter, opretholdes i mindst samme omfang som hidtil. Det er fra Bergsøefondens side tilkendegivet, at man fortsat vil yde støtte til forskningsarbejdet.

Spørgsmålet om, hvilke konsekvenser det vil have, hvis fonden ikke bevarer domicil her i landet, undersøges i øjeblikket i flere relationer, ligesom spørgsmålet om, hvorvidt fonden efter flytning til udlandet fremdeles vil kunne opfylde de forudsætninger, der er lagt til grund for tilladelsen, er taget op til nærmere undersøgelse. Disse undersøgelser er endnu ikke afsluttede.

Spm. nr. 1518

Til *justitsministeren* (10/9 81) af:

Ib Christensen (DR):

»Agter ministeren at fastholde, at unge mænd, der af samvittighedsgrunde eller religiøse grunde hverken vil aftjene civil eller militær værnepligt, straffes med 8 måneders betinget fængsel?«

Begrundelse

Ifølge dagbladet Politiken den 28. august 1981 har dommeren i Hjørring idømt et medlem af Jehovas Vidner 8 måneders betinget fængsel, fordi den pågældende havde nægtet aftjening af værnepligt.

Dommeren siger i sin begrundelse, at det er uværdigt for et retssamfund at straffe borgere, der af samvittighedsgrunde nægter at aftjene værnepligt.

Man kan kun være enig med dommeren i denne opfattelse, og konklusionen burde væ-

re, at der overhovedet ikke idømmes straf i sådanne tilfælde. Ikke desto mindre har anklagemyndigheden anket denne dom.

Besvarelse 21/9 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Spørgsmålet om fastlæggelsen af sanktionspraksis for overtrædelse af den gældende værnepligtslovgivning henhører under domstolenes afgørelse.

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke nærmere at burde kommentere den verserende straffesag, som omtales i det stillede spørgsmåls begrundelse.

Spm. nr. 1519

Til *forsvarsministeren* (10/9 81) af:

Maisted (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at de værnepligtige må anvende forskellige beløb på den daglige kost, alt efter hvilken kostforplejning de er tilknyttet?«

Begrundelse

Igennem forældre til værnepligtige har jeg fået oplyst, at det afsatte beløb på 43,50 kr. til den daglige kost ikke slår til på nogle kasserer, fordi forpagteren af den stedlige kostforplejning piner portionerne ned, så beløbet, der skal anvendes til kost, tredobles.

Jeg har ligeledes fået oplyst, at de såkaldte kontrolkøb er en illusion, fordi det er en offentlig hemmelighed, hvornår disse kontrolkøb foregår.

Besvarelse (18/9 81):

Forsvarsministeren (Poul Søgaard):

I april 1978 gennemførte forsvarsministeriet med finansministeriets godkendelse 3. og sidste etape af værnepligtslønnen.

I lønnen, som bl. a. er fastsat under hensyntagen til begyndelseslønnen for en ufaglært i statens tjeneste, er der ikke afsat en særlig løndel til den daglige kost. Det er således, at den enkelte værnepligtige kan købe sin daglige forplejning efter eget valg og ikke nødvendigvis i forsvarrets cafeteriaer.

Cafeteriaaktiviteten, der varetages af forsvarskommandoen, er etableret ved forsvarrets landetablissementer og udgør en sam-